

M+R_19.10_eleve.

Sloveso

AVOIR - mít

AVOIR

J'ai	<i>já mám</i>	nous avons	<i>my máme</i>
Tu as	<i>ty máš</i>	vous avez	<i>vy máte</i>
Il a	<i>on má</i>	ils ont	<i>oni mají</i>
Elle a	<i>ona má</i>	elles ont	<i>ony mají</i>

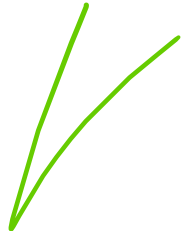
Předložky u zemí ž. r. a měst

✓ Většina měst nemá člen. Jako předložka ve smyslu **do, v, ve** se nejčastěji používá **à**.

- Je suis **à** Paris. = Jsem v Paříži.
- Je vais **à** Prague. = Jedu do Paříže.

Země ženského původu mají předložku **en**.

- Nous sommes **en** France. = My jsme ve Francii.
- Les filles vont **en** France. = Dívky jedou do Francie.

-
1. Tu vas Bern.
 2. Nous n'allons pas République tchèque.
 3. Catherine est France.
 4. Marie et Jean sont Italie.
 5. Allez-vous Bratislava?
 6. Il n'est pas Lyon, il est Dijon.
 7. Elles sont Bordeaux, France.

Členy u podstatných jmen vyjadřujících
zaměstnání nebo národnost

Je suis médecin.
Tu es professeur.
Il est français.

Zájmeno osobní
+ národnost, zaměstnání

BEZ ČLENU

C'est **un** médecin.
Ce sont **des** français.

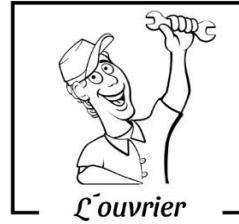

TO JE, TO JSOU
+ národnost, zaměstnání

SE ČLENEM

C'est un
Il est

trois [tr ^u a]	tři	toujours [tužu:r]	vždy, pořád
contente [kõtã:t]	spokojená	des bêtises ž [beti:z]	hlouposti
maman [mamã]	maminka	pardon [pardõ]	promiň,
la chambre [šã:b ^r]	pokoj		promiňte
(ta chambre)	(tvůj pokoj)	de [də]	z, ze
le balcon [balkõ]	balkón	le médecin [mɛdsɛ]	lékař, lékařka
j'espère [žespe:r]	doufám	l'étudiant <i>m</i> [ɛtüdjä]	student
sous [su]	pod	le Français [frãse]	Francouz
le divan [divã]	pohovka	le Tchèque [ček]	Čech
pourquoi [purk ^u a]	proč	l'ouvrier <i>m</i> [uvrijɛ]	dělník
qu'est-ce que [kesk]	co	maintenant [mɛtnã]	teď
papa [papa]	tatínek	en [ã]	v, ve
la salle à manger	jídelna	la France [frã:s]	Francie
[salamãžɛ]		n'est-ce pas [nespa]	že? (není-liž
le placard [plaka:r]	skříň (ve zdi)		pravda?)
mon Dieu! [mõdjö]	proboha!	l'ingénieur <i>m</i>	inženýr
nous jouons [nuž ^u õ]	hrajeme	[ɛžɛnjö:r]	
ah bon! [abõ]	ach tak	chez [šɛ]	u (koho)
bien sûr [bjɛsü:r]	samozřejmě,		
	ovšem		

Je ne sais pas.
Où es-tu?
Qu'est-ce que tu fais?
Qu'est-ce que vous faites?
Vous êtes médecin?
Vous êtes tchèque?
Je vois.
Ça va?
Ça va bien.
Pas mal.

Nevím.
Kde jsi?
Co děláš?
Co děláte?
Jste lékař?
Jste Čech?
Už vím. (doslova: vidím)
Jak se máš? Jak se vede?
Mám se dobře.
Ujde to.